

SZOLGÁLJÁTOK AZ URAT!

5Mózes 6,13-25.

KEDVES TESTVÉREIM!

1. Bevezetés

Mózes 5. könyve egy nagy formátumú ember: **Mózes búcsúbeszédeinek** gyűjteménye. Egy olyan emberé, aki tisztában volt azzal, hogy küldetése hamarosan véget ér, de még egyszer szeretne volna az általa vezetett nép szívére helyezni mindazt, amit attól az Istentől kapott, akit élete végéig szolgált.

Ebben a sorozatban, mi ennek a könyvnek csupán egyetlen fejezetét vettük szemügyre: **a 6. fejezetet**. S eddig négy alkalommal foglalkoztunk annak felszólításával. Emlékeztek még ezekre? „*Féltétek!*”, „*Szeressétek!*”, „*Valljátok meg!*”, és legutóbb: „*Ne felejtsetek el az Urat!*”. Ma, e sorozat zárásaként, az utolsó, e bibliai fejezet *ötödik felszólítást* tanulmányozzuk, amely így szól: „*Szolgáljátok az Urat!*”.

2. Mit jelent Istent szolgálni?

De mit is jelent valójában Isten szolgálata? Az a tapasztalatom, hogy sokan **túlzóan leszűkítik** Istent szolgálatának fogalmát! Mert úgy gondolják, hogy Istent szolgálni azt jelenti, hogy az életem, az időm, az erőm, vagy a pénzem, a javaim egy bizonyos, meghatározott töredékét Istennek adom.

Elmegyek szolgálni! - mondják, és kettőtől-hatig mondjuk söprögetik a templomudvart. *Szolgáltam!* - mondják büszkén, és arra gondolnak, hogy tettek valamit a jó ügyért, adakoztak valamire, vagy egyszer segítettek valakinek.

Természetesen ezek mind-mind nagyszerű dolgok, senkit sem szeretnék róluk lebeszélni! Minden lelkipásztor hálás, ha közösségében vannak olyan lelkes testvérek, akik hajlandóak még két kezükkel is segíteni vagy Istenhez méltó módon adakozni. Mert a másik véglet az, amikor a gyülekezeti tagok semmit sem tesznek a közösségért és adakozni sem adakoznak. Csak élvezik a közösséghez tartozás áldásait. S ha valamit el kellene végezni a gyülekezet külsősöknek fizet azért, amit ők is elvégezhetnének. Vagy pályázzon a lelkész, a presbitérium, ha tud, ha akar, miközben Isten tőlünk várna, hogy megnyíljon a pénztárcánk.

Istent szolgálni többet jelent, mint valami töredékét adni annak, amivel rendelkezem! Istent szolgálni azt jelenti, hogy nemcsak az életem, az időm, az erőm, vagy a pénzem, a javaim egy bizonyos, meghatározott *töredékét* rendelkezésére bocsátom, hanem valójában az jelenti, hogy **önmagamat adom** oda Istennek, hogy Ő rendelkezzen velem.

Mindig könnyebb valamit adni, mint önmagunkat Isten kezébe téve, engedni, hogy a lehető legtöbbet hozzon ki az életemből. Mert lehet, hogy Isten egyszer csak azt mondaná: *Köszönöm, hogy időnként ezt vagy azt a dolgot megtetted értem! De én azt szeretném, ha mostantól kezdve nemcsak időnként, hanem rendszeresen ezt tennéd!* Na, ez az, amit sok keresztény nem akar bevállalni! Mert kiderülne, hogy Istent szolgálni macerás és fárasztó dolog, ami tele van kihívásokkal, küzdelmekkel, lemondásokkal és áldozatokkal! S persze sok-sok örömmel is! De néha több a verejték, a nekifeszülés, mint az ujjongó öröm! Arról már

Szolgáljátok az Urat! | 5Mózes 6,13-25.

nem is beszélve, hogy néha igen-igen kevesen vannak azok, akik észreveszik, értékelik, megköszönik, netán hálásak azokért, akik rendszeresen szolgálnak.

Lehet tehát *szolgálgni* vagy lehet *szolgálni* Istent. A *szolgáltság* az, amikor az egész töredékből adok valamit, a *szolgálat* pedig az, amikor megértve Isten akaratát, rendszeresen odateszem magam arra, amire ő hívott, ő indított engem.

3. Kít szolgál az életed?

Emlékszel mit mondott Jézus? *Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.* Mt 6,24.

Jézus szerint tehát mindenki szolgál valamit vagy valakit. Hiszen minden ember hatalom alá vetett ember. Minden ember szolgál valakit, nincs kivétel! Mindenki, aki erre a világra születik, annak valakitől vagy valamitől függ az élete, mégsem mindegy az, ki vagy mi az, aki/ami uralkodik fölötte!

És mert nem lehet egyszerre két urat szolgálni, ezért az embernek döntenie kell: kit fog szolgálni. Tedd fel magadnak a kérdést: *kinek a céljait szolgálom?*

Érdekes az, hogy **a szolgáltnak és a rabszolgaság szónak a bibliai héber nyelvben ugyanaz a szótöve.** S bár az újszövetségi *szolgálni* szó jelentése is ez: rabszolgaként függni valakitől, aki uralkodik felettünk. Mégis mekkora különbség van aközött, hogy Istent vagy valaki, valami mást szolgál az ember!

Először is azért, mert a legtöbb dolog az életben, aminek szolgálatába szegődünk, aminek alárendeljük magunkat, az kizsákmányol, kihasznál, kifoszt, majd, amikor kifacsart belőlünk minden hasznosíthatót, eldob bennünket. Isten azonban, ha szolgálatába szegődünk, meggazdagít, ad és nem elvesz, épít és nem rombol, használ, de nem kihasznál. S bár Pál apostol Isten *rabszolgájának* nevezte magát, de ezzel inkább a saját elkötelezettségét, odaadását fejezte ki, és nem azt, hogy Isten megfosztotta őt minden szabadságától és cselekvő képességétől! Ezért nem mindegy az, hogy Istent vagy valaki, valami mást szolgál az életed!

4. Szolgáljátok az Urat!

A felolvasott bibliai szakaszban, az *5Mózes 6,13-25-ben*, Mózes Isten szolgálatára buzdítja a népet. Emlékeztetve őket arra, hogy Egyiptomban, a szolgaság házában, is szolgáltak valakit: *a fáraót*. Isten felszabadította őket, és kihozta őket a rabszolgaság házából. Azonban az egyiptomi szabadulás után sem ért véget a szolgáltság, mert immár egy másik urat lehetett szolgálniuk: *Istent*. S micsoda különbség volt a két úr között! Az egyik – a fáraó – kihasználta őket és nem törődött azzal, hogy belepusztulhatnak a szolgálatába, a másik – Isten – felszabadította őket és néppé formálva őket, új hazát készített a számunkra.

De az ígéret földjén és döntés elé kerülnek majd, hogy kit fognak majd szolgálni a jövőben. Mert, akit ő szabadításával ajándékozott meg, aki egyszer megízlelte Isten szolgálatának az örömét, akit Isten szolgálatára hívott, az nem függhet újra valami mástól: egyedül és kizárólag csak Tőle! S az is egyértelmű, hogy az, aki felett egészen Isten uralkodik, az az ember szabad arra, hogy egész lényével őt szolgálja! Ha elhagyom Istent, akkor csak Isten szeretetétől fosztom meg magam, miközben újra egy kizsákmányoló hatalom szolgálatába hajtom a fejem.

4. Mit jelent a gyakorlatban Istent szolgálni?

Ez a bibliai szakasz három dolgot ad elénk, amely egyértelművé teszi azt, hogy mit jelent Istent szolgálni a hétköznapiakban.

Az első dolog: **az engedelmesség**. A 13. versben ezt olvassuk: *Az Urat, a te Istenedet féld, őt tiszteld, és az ő nevére esküdj!* Itt arra emlékezteti Izráel népét Mózes, hogy Isten nevére tettek esküt, vagyis megfogadták, hogy mindig Istennek fognak szolgálni, azaz mindig neki fognak engedelmeskedni. – Szolgálni Istent a hétköznapiakban tehát azt jelenti, hogy engedelmeskedem az Ő akaratának!

A második dolog: **a hűség**. A 14-15. versben ezt olvassuk: *Ne kövessetek más isteneket a körülöttetek levő népek istenei közül! Mert az Úr, a te Istened, aki közöttetek van, féltőn szerető Isten: fölgerjed ellened az Úrnak, a te Istenednek haragja, és kipusztít a föld színeről.* Mózes tudta, hogy sok minden fogja kísérteni Izráel népét az Ígéret földjén, ahol nemcsak bőven termő földek, hanem a kánaániak bálvány istenei is várják őket. Meg fogja kísérteni őket a hűtlenség. – A hűtlenség egyenlő a bizalmatlansággal, amikor már nem látom elég hatalmasnak Istent, amikor úgy gondolom, már nem szeret engem eléggé, és ezért valami mástól várom életem kiteljesedését és segítségét. Egy ausztrál lelkész így írta le korunk társadalmát: *»Korunk társadalmát finoman szövi át az értelmetlen bálványimádás: az anyagiasság (a „mit szerezhetek” istene), a hedonizmus (a „mit élvezhetek” istene), a társadalmi megbecsültség (a „minek tartanak istene”), a csúcsra törés (a „mit kell elérnem” istene), és még sok más isten.*« Peter C. Moore Szolgálni Istent a hétköznapiakban tehát azt jelenti, hogy az Úr áll életünk első helyén Mt. 6,33., és mindig, minden körülmények között tőle várjuk életünk kiteljesedését, és minden segítségét. Bízunk benne, még ott is és akkor is, ha minden ellenük fordul, ha nem is értjük Isten útjait. Fontos, hogy mindig azt tegyük, *amit helyesnek és jónak lát az Úr* (18). Nem pusztán azt, ami az emberek szemében időszerűnek, indokoltnak vagy megfelelőnek látszik. Nem mindegy, hogy jót vagy igazat mondunk, nem mindegy, hogy tetszetősen vagy Istennek is tetsző módon élünk!

A harmadik dolog pedig: **a hálaadás**. Végezetül erre hívta Mózes Izráel népét: **szolgálni Istent hálából**. Izráelnek sohasem szabad elfelejtenie azt, hogy amit Isten megígért, azt mindig meg is tartotta. Isten népének mindig emlékeznie kell arra, amit Isten tett értük: kiszabadította őket az egyiptomi rabszolgaságból. Sem nekik, sem gyermekeiknek, sem azok utódainak nem szabad felejteniük, amit a hatalmas és hűséges Isten mondott és tett. – Istent szolgálata tehát a hálás életből fakad. Azért szolgáljuk Istent, mert hálásak vagyunk szavaiért és tetteiért!

A hatalmas és hűséges Isten, aki páratlan dolgokat mondott és tett, mindig érdemes lesz a benne hívők engedelmes, hűséges és hálás szolgálatára.

5. Befejezés

Istent szolgálni a lehető legnagyobb kiváltság és lehetőség! Szolgálni Istent nem csupán választható opciója az életünknek, hanem az **egyetlen** lehetséges **választása**, mint az **egyetlen** lehetséges **válaszunk** Isten szeretetére. Ha másként döntünk, akkor az engedetlenség, a hűtlenség, és a hálátlanság bűnebe esünk! S ne várjon jutalmat az, aki szeretetlenséggel válaszol a legnagyobb szeretetre!

Szolgáljátok az Urat! | 5Mózes 6,13-25.

Szívleljük meg a 17. századi lelkész, John Tillinghast szavait, aki egyik művében ezt írta:
»Isten egyedül tőletek várja ... a szolgálatot. Ez az a munka, amit a világ nem végezhet el...
Krisztus soha sincs zavarban, amikor valamilyen munka elvégzéséhez eszközt kell találnia.
Az, hogy mindnyájatokat alkalmaz, inkább felétek megnyilvánuló ingyen kegyelméből fakad,
nem pedig abból, hogy szüksége van rátok... Nos, legfőbb ideje..., hogy elinduljatok,
és munkához lássatok.«